

Aan de hand van voorbeelden uit hun dagelijkse praktijk schrijven vier dierenartsen over diergezondheid in de vleesveehouderij. Om en om beschrijven John Campe, Piet De Meuter, Thomas Raeymaekers en René Bemers maandelijks vastgestelde ziektebeelden, uitgevoerde behandelingen en/of mogelijke preventiemaatregelen.

Te veel stressfactoren negatief voor jonge kalveren

Maagzweer

Enkele weken geleden contacteerde een veehouder me voor een kalf van één maand oud. Het jonge dier had onvoldoende drinkvermogen en bezat onvoldoende eetlust. Als gevolg daarvan was het kalf veel te mager. Het kalf had een normale temperatuur, de ademhaling was zuiver en het dier had geen hoest. Af en toe was er een diarreeprobleem. Het kalf had een gespannen buik en een gekromde rug. Het tandengeknars wees op de aanwezigheid van pijn en algemeen ongemak.

Bij beluisteren en bekloppen van de maag nam ik hoogtonige geluiden waar. De mest vertoonde een donkere en zelfs bijna zwarte kleur. Al gauw rees het vermoeden van de aanwezigheid van maagzweren.

De zwarte kleur van de mest wijst op bloedverlies in de maag en/of het begin van de dunne darm. De zwartverkleuring duidt op de vertering van bloed. Wanneer er zich echter vers bloed in de mest bevindt, wijst dit op bloedingen verder in de darm. Vaak voorkomende oorzaken in dat laatste geval zijn coccidiose, salmonella of bvd-infecties.

Het kalf kreeg een injectie met een ijzerpreparaat en vitamines en vervolgens werd het gedurende een maand behandeld met Zantac, een product uit de humane geneeskunde. Tweemaal per dag werd er 10 ml in de muil gegeven, een halfuur voor de maaltijd. Enkele dagen na de aanvang van de behandeling herwon het kalf zijn eetlust en drinkvermogen. Het verdere herstel verliep vervolgens zonder problemen.

De encyclopedie maagzweer of maagulcus

Maagzweren kunnen velerlei oorzaken hebben. Grote hoeveelheden krachtvoer tegelijk geven, terugvloeiing uit de darm, medicatie of infecties kunnen aan de basis liggen. Oorzaken van maagzweren zijn vooral terug te brengen tot te veel stress. Het ene dier is hier gevoeliger voor dan het andere dier.

Er bestaan verschillende graden van aantasting van de maagwand. Het kan gaan om een oppervlakkige erosie, waarbij alleen het slijmvlies is aangetast. Bij een maagzweer of maagulcus gaat de aantasting dieper in de spierlaag van de maag. In sommige gevallen wordt daarbij een bloedvat in de maagwand geraakt. Afhankelijk van de grootte van

de aantasting kan het dier veel bloed verliezen. In extreme gevallen gaat de maagulcus dwars door de maagwand.

In geval van hevig bloedverlies bestaat de behandeling onder meer uit een bloedtransfusie. Wanneer het bloedverlies beperkt blijft, helpt ook het toedienen van extra vocht aan het dier. Er bestaan weinig andere mogelijkheden tot behandeling. Sommige pijnstillers zijn af te raden omdat ze bij langdurig gebruik maagzweren in de hand werken.

De beste aanpak van maagzweren is preventie. Een goede huisvesting en degelijk voermanagement kunnen een dergelijke aandoening tot een minimum beperken. Voeren op regelmatige tijdstippen en kwalitatief goed hooi en een goede kalverbrok (een kalf van één maand oud heeft nog geen behoefte aan mais) kunnen daaraan bijdragen. Daarnaast is het belangrijk om te zorgen voor uniforme groepen wanneer soortgenoten samen gehouden worden. De kalveren moeten in een droog en rijk ingestrooid ligbed kunnen liggen.

